

CONTEXT

SOM D'AQUÍ Sous d'escàndol al Parlament Català

El Parlament català, és d'aquí, de casa. Com si diguéssim, de confiança. Hi ha dues maneres de veure-ho. O el Parlament és una institució benèfica (pels seus treballadors) o curt i ras, són una colla de lladres.

Passar-se des de Macià cap aquí queixant-se de la falta de pressupost provinent de Madrid, metre dins les parets parlamentàries, el personal es reparteix pels seus reials decrets (que són dos) pagues, jubilacions i nòmines que s'elevan a una millonada (el darrer descobriment parla de més quatre milions d'euros) és un escàndol que per sí mateix, et fa abandonar qualsevol il·lusió independentista. Fa uns anys, els més espavilats ja ens advertien, si som lliures tindrem la mateixa merda... i afegien... però serà la nostra merda. Doncs mirin, no. Estic tip de menjar merda. No vull més merda i per tant exigeixo que si me la jugo pel carrer sigui a favor d'un país honorable.

Individualment sempre hi haurà el poca vergonya de torn, però quan el frau és institucional i acceptat per elements que diuen defensar la transparència pública, mentre engreixen com a bacons, ja passem la famosa línia vermella.

Fa temps ja vàrem criticar la moda d'identificar la bona pràctica social i econòmica en el fet de ser originària de Catalunya. Una forma bastant grollera de racisme. Com a exemple, aquí tenim el Parlament, és nostre, de casa, de fet el tenim a la

cantonada. És igual, fa la mateixa pudor a merda que qualsevol parlament.

Molta gent ha lluitat i ha patit per aconseguir un Parlament català. No es pot prostituir ara amb els bandarres de sempre.

